

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/90/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010189
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6722010189.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a Mgr. Ivany Datlovej, na verejnom zasadnutí dňa 15. februára 2023, v trestnej veci obžalovaného R. U. V. pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. a pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 26. augusta 2022, sp. zn. 1T/14/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade škody vo vzťahu k poškodenej spoločnosti G. A. T., a.s.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému R. U. V., nar. XX.XX.XXXX vo A., trvalým pobytom U. XXX/XX, H. podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Tr. por. ukladá povinnosť nahradiť škodu vo výške 36.837,40 Eur poškodenej spoločnosti G. A. T., a.s. V. XX, F., K.: XX XXX XXX.

Vo výroku o vine zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý a vo výroku o treste nezmenený.

Vo výroku o náhrade škody vo vzťahu k poškodeným R. J. a K. W. zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný R. U. V. uznaný za vinného z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 27.06.2021 v čase o 01.42 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. U. S., ev. č. H. XXXAU po ceste X/XX v smere zo A. do V., kde pri prejazde ľavotočivej zákruty v XX,XX km neprispôbil rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, tak ako mu to ukladá § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s vozidlom v rýchlosti 133 km/h prešiel čiastočne do protismeru, kde narazil do tam stojaceho motorového vozidla Q. Z., ev. č. A. XXXED, ktoré ako vodič viedol Y. V., nar. XX.XX. XXXX, trvale bytom A., W. cesta XXXX/XX, ktoré vozidlo v dôsledku bočného šmyku spôsobeného vysokou rýchlosťou ostalo stáť v strede vozovky, pričom pri náraze prednej časti vozidla U. S. do zadnej časti vozidla Q. Z. sa vozidlo Q. Z. od poškodenej palivovej nádrže vznietilo a vo vozidle ostal na zadnom sedadle vzadu zakliesnený spolujazdec Y. J., nar. XX.XX. XXXX, trvale bytom A., W. cesta XXXX/XX, ktorý vo vozidle na mieste dopravnej nehody zraneniam podľahol, pričom bezprostrednou príčinou smrti bolo zadusenie splodinami horenia - intoxikácia oxidom uhoľnatým, vodičovi vozidla Q. Z. Y. V., nar. XX.XX. XXXX, trvale bytom A., W. cesta XXXX/XX, spôsobil zranenia - popáleninu v čelovej oblasti hlavy vpravo II. stupňa, popáleniny

na oboch predlaktiach II. stupňa a popáleninu na dlani ľavej ruky, drobné rezné ranky a odreniny na čele a v oblasti kĺbov pravej ruky s dobou liečenia 35 dní, spolujazdcovi vodiča vozidla Q. Z. K. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., gen. L. XXXX/XX spôsobil zranenia - komplexnú ťažkú popáleninovú traumu s popáleninou viacerých častí tela II. a III. stupňa, spolu na 45% povrchu tela, z toho na 20% povrchu III. stupňa s popáleninovým šokom a respiračným a obehovým zlyhávaním s dobou liečenia 9 až 12 mesiacov, spolujazdcovi vo vozidle U. S. R. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., W. cesta XXXX/XX spôsobil zranenia - popáleninu v čelovej a spánkovej oblasti hlavy vpravo a tváre II. stupňa s dobou liečenia 4 týždne.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 149 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zákona, § 36 písm. d), písm. j), písm. l), písm. n) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 53 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest domáceho väzenia vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 53 ods. 3 Tr. zákona mu po dobu výkonu trestu domáceho väzenia bola uložená povinnosť zdržiavať sa nepretržite v čase osobného voľna od 00.00 hod. do 24.00 hod. každý deň v byte č. 18, nachádzajúcom sa na 3. poschodí v meste H., U. ul. č. XXX/XX a k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, pričom toto obydlie môže opustiť len na nevyhnutne potrebný čas na premiestnenie sa do a z miesta výkonu pracovnej činnosti na základe pracovnej zmluvy alebo inej pracovnej činnosti vykonávanej v súlade so Zákonníkom práce a počas samotného výkonu pracovnej činnosti, povinnosť viesť riadny život a povinnosť podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami a to:

- osobným identifikačným zariadením podľa § 4 zákona č. 78/2015 Z. z.,
- zariadením na kontrolu prítomnosti obžalovaného v určený čas a na určenom mieste podľa § 5 zákona č. 78/2015 Z. z..

Podľa § 53 ods. 5 Tr. zákona, po dobu výkonu trestu domáceho väzenia môže opustiť svoje obydlie len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka a len z naliehavého dôvodu a na nevyhnutne potrebný čas. Tento čas sa započítava do výkonu trestu.

Podľa § 53 ods. 4, § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zákona mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze:

- nahradiť počas výkonu trestu domáceho väzenia spôsobenú škodu podľa svojich možností a schopností.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 72 (sedemdesiatdva) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd odkázal poškodených:

- spoločnosť G. A. T., a.s., V. XX, F., K.: XX XXX XXX,
- R. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., W. cesta XXXX/XX,
- K. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., gen. L. XXXX/XX,

s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku vo výrokoch o treste a náhrade škody podal okresný prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 5. septembra 2022, ktoré dodatočne písomne odôvodnil a doručil okresnému súdu dňa 25. októbra 2022. Úvodom popísal výrokovú časť napadnutého rozsudku s tým, že uložený úhrnný trest domáceho väzenia sa mu toho času javí ako mierny, najmä vzhľadom na následok spôsobený trestným činom, ktorým bolo usmrtenie osoby a ťažká ujma na zdraví spôsobená trom ďalším osobám. Okrem ust. § 34 ods. 1, 4 veta prvá Tr. zák. poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. R 9/1967-II, v rámci ktorého bolo judikované k ukladaniu trestov, že účelom trestu je chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život a tým pôsobil výchovne aj na ostatných členov spoločnosti. Pri aplikácii všeobecných zásad na konkrétnu trestnú vec musia byť spolu s okolnosťami, ktoré charakterizujú osobu páchatela aj ostatné okolnosti, ktoré spoluurčujú závažnosť činu, najmä tiež povaha a rozsah spôsobených následkov a vždy musia byť zohľadnené i momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním posudzovanej trestnej činnosti.

Doplnil, že požiadavka, aby trestom uloženým za trestný čin spáchaný v doprave bolo účinne pôsobené aj na ostatných členov spoločnosti, je zdôraznená najmä v takých prípadoch, kedy bol zavinený ťažký

následok vodičom motorového vozidla, ktorý hrubým porušením dôležitých predpisov o premávke na pozemných komunikáciách prejavil závažnú vodičskú nedisciplinovanosť. Uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 72 (sedemdesiatdva) mesiacov považuje vzhľadom na spáchané trestné činy za adekvátny a primeraný.

Rovnako sa nestotožnil s výrokom súdu, ktorým odkázal poškodenú spoločnosť G. A. T., a.s. so svojim nárokom na civilný proces. Má za to, že neexistuje ďalšia potreba skúmania spoluzavinenia všetkých zúčastnených na spôsobení dopravnej nehody, pretože zo znaleckého posudku č. 356/2021 znaleckej organizácie A. s.r.o. vyplýva, že technickou príčinou dopravnej nehody bol pohyb vozidla U. S. vyššou rýchlosťou ako je povolená a primeraná. Vzhľadom k tomu, že uvedené vozidlo U. S. viedol obžalovaný, zavinenie mu bolo v súvislosti so zapríčinením dopravnej nehody jasne preukázané a teda nevzniká potreba skúmania spoluzavinenia dopravnej nehody jej ostatnými účastníkmi. V uvedenom znaleckom posudku je navyše konštatované, že vodič vozidla U. S. mohol pri pohybe maximálne povolenou rýchlosťou 90 km/h zabrániť nehode zastavením pred miestom stretu a vodič vozidla Q. Z. nemohol zabrániť stretu s vozidlom U. S., pretože v čase stretu stál. Obžalovaný sa k spáchaniu skutku v plnom rozsahu priznal, pričom škoda bola poškodenou spoločnosťou uplatnená riadne a včas.

Navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o treste a uložil obžalovanému prísnejší trest domáceho väzenia, prípadne zväzil uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v zmysle ustanovení Trestného zákona a aby podľa § 321 ods. 1 písm. f/ Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenej spoločnosti G. A. T., a.s. v zmysle ustanovení § 287 ods. 1 Trestného poriadku.

K odvolaniu prokurátora sa podaním doručeným okresnému súdu dňa 2. novembra 2022 vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Úvodom popísal výrokovú časť napadnutého rozsudku a podstatný obsah odvolania prokurátora s tým, že názor odvolateľa nezdiera. Poukázal na to, že prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol uloženie trestu domáceho väzenia vo výmere najmenej dva roky, trest zákazu viesť motorové vozidlá vo výmere 5 rokov a povinnosť nahradiť poškodenej zdravotnej poisťovni škodu vo výške 36.837,40 Eur. Okresný súd v podstate návrhu prokurátora vyhovel, dokonca uložil prísnejší trest zákazu viesť motorové vozidlá, ako bol navrhovaný. Okresný súd nevyhovel prokurátorovi jedine v tom, že zdravotnú poisťovňu odkázal na civilný proces.

Ďalej poukázal na to, že v čase spáchania skutku mal 18 rokov a dva dni, doznal sa k jeho spáchaniu a tento úprimne oľutoval. Je bezúhonným, nemá žiaden záznam v registri trestov a spáchal len jeden priestupok. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je 4:1. Záverom podotkol, že nebol výlučným vinníkom dopravnej nehody, nakoľko z vykonaných dôkazov bol zrejmy nesprávny spôsob jazdy vodiča vozidla, do ktorého narazil.

Napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za zákonný a spravodlivý a navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného a poškodených G. A. T., a.s., Y. V., T. V. a R. V., prokurátor krajskej prokuratúry navrhol rozhodnúť v súlade s písomným odvolaním a uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. V prípade, žeby bol krajský súd toho názoru, že postačuje alternatívny trest, žiadal, aby tento bol uložený vo vyššej výmere, ako bol uložený okresným súdom. Zároveň navrhol uložiť obžalovanému nahradiť poškodenej G. A. T., a.s. škodu tak, ako bola vyčíslená.

Poškodený K. W. žiadal, aby si obžalovaný odsedel svoj trest.

Splnomocnenec poškodených Y. T. S. ponechal rozhodnutie na krajský súd, nakoľko poškodení boli odkázaní na civilný proces.

Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť. Rozhodnutie okresného súdu považuje za zákonné.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal

v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výrokoch o treste a náhrade škody, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora bolo podané čiastočne dôvodne (vo výroku o náhrade škody vo vzťahu k poškodenej spoločnosti G. A. T. a.s.).

Úvodom krajský súd konštatuje, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je zo skutku vinný, následne okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, krajský súd konštatuje, že druh a výmera trestu uloženého obžalovanému napadnutým rozsudkom nie je neprimerane mierny. Úhrnný trest domáceho väzenia vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov možno považovať v danom prípade za zákonný a primeraný. Odvolacia námietka okresného prokurátora v tejto časti nie je dôvodná. V súlade so zákonom, avšak skôr prísne bolo aj uloženie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 72 (sedemdesiatdva) mesiacov.

Okresný súd zhodnotil osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy správne. Obžalovaný nebol súdom trestaný, v roku 2021 sa dopustil len jedného priestupku, keď porušil zákaz vychádzania počas pandémie, za čo bol postihnutý pokutou 30 euro. V čase skutku bol žiakom 4. ročníka obchodnej akadémie, bol bezproblémovým, nekonfliktným, zábavným a v kolektíve obľúbeným žiakom s riadne evidovanou dochádzkou a vždy ochotný pomôcť okoliu. Pôsobil skôr tichým a nenápadným dojmom, školským povinnostiam sa nevyhýbal a na hodiny sa pripravoval podľa svojich možností a schopností. Jeho matka sa o neho vždy vzorne starala. Po ukončení štúdia sa zamestnal v spoločnosti K. s.r.o. na pozícii kontrolóra kvality. Je slobodným a bezdetným, žije s matkou v nájomnom mestskom 3 izbovom byte, na ktorom nie sú evidované žiadne nedoplatky a ktorý je vhodný na monitorovanie obžalovaného technickými prostriedkami pri použití zariadenia na kontrolu jeho prítomnosti. Vodičské oprávnenie má od roku 2020, na úseku dopravy nebol postihnutý žiadnou pokutou, nedopustil sa žiadneho priestupku a nebolo mu zadržané vodičské oprávnenie. Predmetných prečinov sa dopustil len dva dni po dovŕšení svojich osemnástich narodením a nad svojím konaním prejavil úprimnú ľútosť. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom okresného súdu, že z pohľadu generálnej, ako i individuálnej prevencie bude postačovať pôsobiť na obžalovaného trestom domáceho väzenia a nie je nevyhnutné, aby bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Súd prvého stupňa správne priznal obžalovanému 4 (štyri) poľahčujúce okolnosti podľa ust. § 36 písm. d,) j), l), n) Tr. zák. a naproti tomu u neho taktiež správne zistil existenciu 1 (jednej) priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. Obžalovaný spáchal dva trestné činy, preto mu okresný súd správne podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona uložil úhrnný trest. Správnou aplikáciou absorpčnej zásady, okresný súd taktiež správne určil hornú a dolnú hranicu úhrnného trestu. Pri pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 4:1 okresný súd správne znížil hornú hranicu úhrnného trestu o 1/3-inu (ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák.) a tak bolo v konečnom dôsledku možné uložiť obžalovanému úhrnný trest domáceho väzenia na 6 mesiacov až 26 mesiacov. Obžalovanému bol uložený úhrnný trest domáceho väzenia vo výmere 24 mesiacov, teda pri hornej hranici trestnej sadzby.

Nad rámec uvedeného krajský súd konštatuje, že v danom prípade bolo možné zohľadnenie aj skutočnosti, že obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu obžalobou podľa ust. § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho vyhlásenie následne okresný súd uznesením prijal. Zo zjednocujúceho stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa zmieneného zákonného ustanovenia Trestného poriadku a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj obžalovaného je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznání viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Súčasne s trestom domáceho väzenia bol obžalovanému uložený i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 72 mesiacov. Voči trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu sa obžalovaný neodvolal a okresný prokurátor vo svojom odvolaní výslovne uviedol, že uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 72 (sedemdesiatdva) mesiacov považuje vzhľadom na spáchané trestné činy za adekvátny a primeraný. Pri uložení viacerých trestov je pri úvahe o primeranosti ktoréhokoľvek z nich potrebné prihliadať i na ostatné uložené tresty a preskúmať tieto nielen jednotlivo, ale aj v ich súhrne. Preto pre posúdenie, či bol obžalovanému za spáchané prečiny uložený primeraný trest bolo potrebné podrobiť súdному prieskumu i výrok o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, napriek tomu, že voči nemu nesmerovalo odvolanie.

Obžalovanému bol správne uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona, nakoľko prejednávaných prečinov sa dopustil práve v súvislosti s vedením motorového vozidla. S ohľadom na vzniknutý následok v podobe smrti a ťažkej ujmy na zdraví mu bol tento trest uložený vo výmere 72 mesiacov, teda pri hornej hranici trestnej sadzby.

Za prečiny, ktorých sa obžalovaný dopustil mu boli uložené dva tresty, a oba vo výmere pri hornej hranici trestnej sadzby. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti a predtým popísané okolnosti, nemožno tvrdiť, žeby bol obžalovaný potrestaný neprímerane mierne. Uloženie trestov domáceho väzenia a zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v daných výmerách popri sebe, zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Naproti tomu, pokiaľ ide o napadnutý výrok o náhrade škody vo vzťahu k poškodenej spoločnosti G. A. T. a.s., krajský súd zistil, že okresný súd o uplatnenom nároku poškodenej spoločnosti G. A. T. a.s. na náhradu škody rozhodol v rozpore so zákonom, keď túto nesprávne podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal s nárokom na civilný proces. Táto si svoj nárok vo výške 36.837,40 euro uplatnila riadne a včas a okresnému súdu nič nebránilo po vyhodnotení prípadnej miery spoluzavinenia osôb zúčastnených na dopravnej nehode, k jej náhrade obžalovaného zaviazat'. Preto krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 2 Tr. por. vo výroku o náhrade škody vo vzťahu k poškodenej spoločnosti G. A. T., a.s. zrušil a následne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol o uložení povinnosti nahradiť škodu poškodenej sám.

V danom prípade si poškodená na výsluchu dňa 06.02.2022 pred vyšetrovateľom uplatnila proti obžalovanému náhradu škody vo výške poskytnutej zdravotnej starostlivosti svojim poisťovnícom K. W. (XX.XXX,XX euro), Y. V. (31,21 euro), R. V. (526,01 euro), Y. J. (6,32 euro), t.j. celkovo sumu 36.837,40 euro a do vyšetrovacieho spisu doložila presnú špecifikáciu vynaložených liečebných nákladov (čl. 326 až 332). Skrátené vyšetrovanie bolo skončené podľa § 208 ods. 1 Tr. por. dňa 18.02.2022. Je nesporné, že poškodená si v zmysle § 46 ods. 3 Tr. por. škodu uplatnila riadne a včas, aj čo do základu, aj čo do výšky, pričom žiadna z procesných strán výšku vynaložených liečebných nákladov nespochybovala.

Najskôr krajský súd skúmal, v akom rozsahu zodpovedá obžalovaný za spôsobenú škodu, a to z hľadiska ust. § 420 ods. 1, § 427 ods. 2, § 438 ods. 1 a § 441 Občianskeho zákonníka. Pri škode spôsobenej prevádzkou motorového vozidla sa poškodený môže domáhať náhrady škody jednak voči prevádzateľovi (držiteľovi) motorového vozidla podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka na základe objektívneho princípu a súčasne proti vodičovi motorového vozidla podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka na základe zodpovednosti založenej na zavinení. Z evidenčnej karty vozidla U. S. vyplýva, že jeho vlastníkom a držiteľom nie je obžalovaný, ale T. A., ktorá vypovedala, že obžalovaný toto vozidlo používal oprávnené s jej vedomím. Preto za spôsobenú škodu môže obžalovaný zodpovedať len podľa § 420 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti, ibaže by preukázal, že škodu nezavinil. Zo záverov znaleckého posudku znaleckej organizácie A. s.r.o. zo dňa 27.08.2021, č. 356/2021 jednoznačne vyplýva, že technickou príčinou dopravnej nehody bol pohyb vozidla (U. S.) vedeného obžalovaným vyššou rýchlosťou ako je povolená a primeraná. On mohol pri pohybe maximálne povolenou rýchlosťou 90 km/h zabrániť nehode zastavením pred miestom stretu, na rozdiel od vodiča stojace vozidla (Q. Z.), ktorý stretu vozidiel zabrániť nemohol, pretože v čase stretu stál. Zavineným protiprávnym konaním v tomto prípade bolo neprispôsobenie rýchlosti jazdy stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať,

čím obžalovaný porušil § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. Priamym dôsledkom tohto zavineného protiprávneho konania obžalovaného bol náraz vozidla U. S. do stojaceho vozidla Q. Z., pri ktorom došlo k usmrteniu jednej osoby a k ublíženiu na zdraví trom ďalším osobám. Príčinná súvislosť medzi zavineným protiprávnym konaním obžalovaného a vznikom škody týmto konaním vyvolaný sú preukázané citovaným znaleckým posudkom. Záonné predpoklady zodpovednosti obžalovaného za vzniknutú škodu (zavinené protiprávne konanie, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nimi) sú v danom prípade naplnené.

Dopravná nehoda môže byť a často býva výsledkom viacerých príčin. Príčinou je každé konanie, opomenutie či iná okolnosť, bez ktorej by následok nenastal. V preskúvanom prípade došlo k zrážke motorových vozidiel U. S. a Q. Z., pričom nielen obžalovaný ako vodič vozidla U. S., ale i vodič vozidla Q. Z. pred zrážkou vozidiel porušil dopravné predpisy. Do úvahy tak môže prichádzať podľa § 438 Občianskeho zákonníka ich spoločná zodpovednosť za škodu spôsobenú ostatným spolujazdcom. U vodiča motorového vozidla Q. Z. je však možné vziať do úvahy len také konanie, ktoré spĺňa všetky predpoklady zodpovednosti za škodu, t.j. musí byť preukázané, že jeho protiprávne konanie bolo príčinou, príp. jednou z príčin vzniku škody. Ak totiž pôjde o také okolnosti alebo o také konanie alebo opomenutie, s ktorým škodlivý následok nebol v príčinnej súvislosti, nie je splnený zákonný predpoklad účasti na vzniknutej škode a teda nevzniká ani zodpovednosť za vzniknutú škodu. Jazdu vozidla (Q. Z.) pohybujúceho sa rýchlou približne 126 km/h, ktoré dostalo šmyk nemožno hodnotiť inak ako krajne riskantnú a šofér tohto vozidla taktiež svojím konaním porušil dopravné predpisy. Aby však bol zodpovedný, čo i len čiastočne za vzniknutú škodu, muselo by byť preukázané, že jeho protiprávne konanie bolo príčinou, resp. jednou z príčin vzniku škody, čo však zistené nebolo. Za príčinu (ani za jednu z príčin) tejto dopravnej nehody nemožno považovať to, že vozidlo Q. Z. zostalo stáť v strede vozovky v dôsledku bočného šmyku vyvolaného jazdou vo vysokej rýchlosti 126 km/h. Rozhodujúcou a výlučnou príčinou dopravnej nehody bolo nezodpovedné vedenie motorového vozidla obžalovaným, ktorý na mieste s povolenou rýchlou 90 km/h jazdil rýchlou 133 km/h, v dôsledku čoho nebol schopný ubrzdiť a narazil do tohto stojaceho vozidla (Q. Z.). Vodič vozidla Q. Z. sa tak žiadnou mierou nepodieľal na tejto dopravnej nehode a škode, ktorá v súvislosti ňou bola spôsobená.

Záverom sa krajský súd zaoberal i tým, či sa samotní poškodení nepodieľali na spôsobenej škode. U. totiž nemusí byť len výsledkom konania škodcu, ale i samotného poškodeného. Preto je potrebné, aby táto skutočnosť bola v zmysle § 441 Občianskeho zákonníka zohľadnená a aby poškodený buď pomerne, alebo výlučne niesol škodu vzniknutú na vlastnom majetku alebo zdraví. Protiprávny úkon poškodeného môže pôsobiť súbežne so zavinením škodcu, či so škodnou udalosťou vyvolávajúcou zodpovednosť, alebo taktiež môže prispieť až následne k zväčšeniu rozsahu vzniknutej škody. Takéto správanie u žiadneho z poškodených však krajský súd nezistil. Preto krajský súd ustálil, že žiaden z poškodených nemá žiaden podiel na vzniknutej škode.

Na základe uvedeného dospel krajský súd k záveru, že za vzniknutú škodu zodpovedá podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výlučne obžalovaný.

Úhrada zdravotnej starostlivosti je upravená v ust. § 9 zákona č. 580/2004 Z.z. Z citovaného zákonného ustanovenia, a to konkrétne z jeho odseku 7 písm. c) ďalej vyplýva, že zdravotná poisťovňa má právo uplatniť svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním. K poškodeniu zdravia poistencov G. A. T., a.s. došlo trestným činom obžalovaného, preto bol na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť zaviazaný v prospech menovanej zdravotnej poisťovne, ktorá je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia na prijatie tejto sumy aktívne legitimovaným subjektom.

Výrok o vine obžalovaného už nadobudol právoplatnosť a výrok o náhrade škody vo vzťahu k poškodeným R. J. a K. W. nebol napadnutý odvolaním. Preto tieto výroky krajský súd nepreskúmal a v týchto častiach zostal napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.